

**„Budoucnost Evropské unie pohledem mladých:
Výzvy a příležitosti“**

14. – 16. září 2018

Praha

Doporučení do programu pro Evropské volby 2019

Výstupy z diskuzních skupinek

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Budoucnost Evropy

(První diskusní blok)

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Scénáře budoucnosti EU pohledem mladých (Institucionální reforma)

Koordinátor: Lukáš Kozák

Oponenti: Helena Langšádlová a Lucie Tungul

Důvěra v Evropskou unii jako organizaci, a též v její orgány za poslední tři roky roste, stejně tak roste i procento občanů Evropské unie, kteří vidí budoucnost Evropské unie pozitivně. Je však nezbytné, abychom jako sjednocená Evropa neusnuli na vavřínech, a mimo jiné i proto vítáme diskusi o budoucí podobě unijních institucí zahájenou současnou komisí Jean-Claude Junckera a domýváme se, že diskuse by se měla zaměřit na body popsané níže.

I. Zefektivnění fungování Evropské unie

EU má stále nedostatky v tom, jak rychle dokáže řešit problémy, které přicházejí jak zevnitř, tak zvenku. Domníváme se, že je nezbytné, aby se procesy rozhodování zpřehlednily, zefektivnily a zrychlily, nicméně v žádném případě na úkor demokratičnosti nebo na úkor principu subsidiarity a proporcionality. Jsme otevřeni debatě o zavedení principu hlasování kvalifikovanou většinou v Radě EU namísto principu jednomyslnosti, v určitých případech. Nadále však platí, že by se mělo usilovat o konsenzus při všech jednáních na úrovni států.

II. Podpora Junckerovu „šestému scénáři“, ale s výhradami

Zefektivnění a demokratizace, dva dominantní body „šestého scénáře“, které plně podporujeme. Rezolutně odmítáme snahy o omezení Unie na pouhý jednotný trh, ekonomická integrace není možná bez politické. Zároveň jsme však proti tomu, aby EU zasahovala do politik, které jsou až příliš vzdálené čtyřem základním svobodám a nejsou tudíž nezbytné pro jejich plné naplňování. Životně důležité pro přežití EU je zachování proporcionality a subsidiarity, vítáme snahu Komise omezit své iniciativy pouze na témata, která přinášejí vysokou přidanou hodnotu, pokud jsou prováděny na evropské úrovni.

III. Demokratizace fungování Evropské unie

Unie má být co nejblíže svým občanům, proto trváme na transparentnějším způsobu ustavování Komise a kandidatuře předsedy Komise ve volbách. Při zachování inkompatibility funkcí europoslance a komisaře bychom byli pro zrušení zákazu kandidatury komisaře v evropských volbách, a naopak bychom ji uvítali. Nejsme pro nadnárodní evropské kandidátky, pouze o rozdílné kandidátky frakcí v jednotlivých členských státech a možné posílení pravomocí Evropského parlamentu přidělením zákonodárné iniciativy.

IV. Brexit jako příležitost

EU vyjde z brexitu jako silnější a více akceschopná. Zároveň jsme toho názoru, že by se mělo využít silné vyjednávací pozice a sjednat co nejvíce výhodné podmínky budoucího vztahu Spojeného království a Evropské unie na principu reciprocity.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

V. Podpora dalším integračním krokům

Do konceptu více efektivní Unie rozhodně patří posilování integračních směrů v obranné politice (vytvoření obranné unie), energetické unie, unie kapitálových trhů, bankovní unie a jednotného digitálního trhu. Podporujeme hlubší debatu v této oblasti.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Zahraniční politika Evropské unie

Koordinátor: Jonáš Syrovátka

Oponenti: Helena Langšádlová a Lucie Tungul

Evropská unie (EU) má mít ambici formulovat a realizovat společnou zahraniční politiku. Toto zásadní stanovisko je dáno několika skutečnostmi. Zaprvé bez snahy o formulaci zahraniční politiky bude EU v nevýhodě vůči ostatním globálním velmocem, což může pocítit například při snaze prosadit své cíle v ekonomické oblasti (kde je již dnes integrace výrazně hlubší). Zadruhé bude ztrácet legitimitu u občanů, jelikož nebude schopna adekvátně reagovat na současné výzvy a hájit jejich zájmy v zahraničí.

V současné době však institucionální rámec tvorby zahraniční politiky EU potřebuje reformu, která by lépe vybalancovala principy konsenzu a efektivity. Jsme přesvědčeni, že dát více pravomocí Evropské komisi a úřadu Vysokého představitel pro SZBP není to v současnosti reálně možné. Dle našeho názoru by rozhodování o formulaci zahraniční politiky mělo nadále zůstat v rukou členských států (prostřednictvím Evropské rady či Rady ministrů zahraničních věcí). Samotný mechanismus by však měl být pozměněn, tak aby více motivoval členské státy k hledání kompromisů a bránil situacím, kdy jeden členský stát bude blokovat celé jednání.

Z řady zahraničněpolitických témat jsme se zaměřili zejména na vztahy se sousedními regiony – zeměmi Balkánu, Východního partnerství a Afriky. Shodli jsme se, že EU musí být v těchto regionech aktivním hráčem, který bude přispívat k ekonomickému a sociálnímu rozvoji tamních společností, budování občanského sektoru a reformám a kultivaci demokratických institucí. EU bude těmito aktivitami přispívat ke stabilizaci daných regionů a zamezí tomu, aby se v nich rozhořel ozbrojený konflikt. Zároveň jsme se však shodli, že by v současné době bylo nerealistické a nezodpovědné vést diskuzi o členství zemí těchto regionů v EU. Zároveň je třeba mít na paměti, že aktivita EU v těchto zemích zřejmě narazí na odpor dalších globálních aktérů (Čína, Rusko) s čím je třeba při plánování našich kroků počítat.

Česká republika by měla být aktivním hráčem, který do debaty o zahraniční politice EU bude přinášet nová témata. Dle našeho názoru bychom se měli soustředit zejména na energetickou bezpečnost, vztahy se státy Balkánu, rozšiřování a udržování liberálního ekonomického prostředí a legislativnímu rámci pro poskytování pracovních příležitostí na trhu EU pro pracovníky ze třetích zemí.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Bezpečnost Evropské unie – Migrace a terorismus

Koordinátor: Viktor Karlíček

Oponenti: Helena Langšádlová a Lucie Tungul

V současné době představuje pro Evropskou unii migrace jedno z nejvíce diskutovaných témat. Předmětem sporů mnoha zemí je zejména proto, že představuje možné finanční, sociální a zdravotní zátěže spojené s přijímáním běženců a migrantů na území EU. V další řadě se může jednat i o rizika bezpečnostní, zvláště pak v případě nedostatečných kontrol osob na vnějších hranicích Schengenského prostoru. Jsme toho názoru, že nezvládnutí tohoto fenoménu může mít za následek společenskou polarizaci a v nejhorších případech může napětí přerůst v násilí i ve formě terorismu.

Jako řešení těchto obav vnímáme sérii několika kroků, na kterých by se měly členské státy EU dohodnout – v první řadě je třeba zefektivnit spolupráci členských států na vnější hranici např. posílením kapacit na její ochranu, aby tak země, kterých se migrace v této oblasti přímo týká, nedoplácely na svoji geografickou polohu. Mezi další opatření, která věříme, že je třeba přijmout, patří nastavení transparentního systému přijímání ekonomických migrantů (možností pro inspiraci je např. australský model bodového systému, který však nelze jednoduše převést na společenství států, kde by mělo platit právo každé země si vybrat, které migranty potřebuje a chce přijmout), zrychlení byrokratického procesu, který je s migranty a uprchlíky veden, nebo také zlepšení vymahatelnosti současného práva.

Pozornost Evropské unie by se podle nás měla dále zaměřovat na sociální stránku začleňování migrantů do společnosti. Toho mohou členské státy docílit podporou integračně-sociálních programů, decentralizací rozmísťování migrantů (tj. rozdělit je na různá místa a zabránit tak vzniku potenciálních „no-go zón“) nebo také zaváděním vzdělávacích programů pro migranty ještě před hranicemi Evropy v záchytných táborech, kde by se kladl větší důraz na vysvětlování rizik plynoucích z migrace a zamezilo se tak deziluzím, které migranti často mají. V záchytných táborech by také mělo být přítomno zastoupení EU pro zahájení legálního řízení s migranty.

V oblasti vzdělávání obyvatelstva lze využít pozitivní propagace, a to kupř. publikováním a zdůrazňováním statistik zmařených teroristických útoků díky evropským inteligenčním složkám atp. V tomto ohledu je namísto také usilovat o zlepšení spolupráce s internetovými společnostmi. Nejdůležitějším prvkem týkajícího se internetu však v době hybridní informační války zůstává kyberbezpečnost – EU by se měla zasadit o vytvoření společné centrály, která by koordinovala bezpečnostní a zpravodajské složky členských a spřátelených států a rovněž mohla navrhnout související legislativu v rámci EU.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Hrozby pro budoucnost EU – Populismus a fake news

Koordinátor: Jiří Hradecký

Oponenti: Helena Langšádlová a Lucie Tungul

Populismus a dezinformace v současnosti patří mezi výrazné hrozby pro bezpečnost a stabilitu evropského prostoru. Ač pro výraz populismus neexistuje jasná definice, pro potřeby debaty, jsme k němu přistupovali jako k oportunistické formě politiky a rétoriky, jejímž cílem je co možná největší zisk. K tomu primárně dochází skrze sliby, které nekorespondují s tím, co lze reálně splnit. Slibované řešení většinou reálné problémy zjednodušuje, a nabízí zdánlivě snadné, rychlé, levné a velice vágní řešení.

Historicky vždy také docházelo k tvorbě skupin lidí, které populisté prezentují jako skupiny nepřátelské. Ať již to byli jiné skupiny obyvatel, političtí oponenti nebo cizinci, při tvorbě takovéto nepřátelské skupiny byla vždy napadána její odlišnost od většiny, kterou se populisté snaží takto oslovit. Jako tyto odlišnosti sloužívají víra, barva pleti, národnost, socioekonomická či etnická příslušnost. Proto bývá populismus často spojován s obranou národních, sociálních či kulturních „hodnot“ a „tradic“, ale také např. rasismem a xenofobií. Dá se tedy spekulovat o tom, nakolik populismus vlastně je či není ideologií, a nakolik je „pouze“ komunikačním nástrojem, určeným k zisku moci, například v rukou jiné ideologie.

Politické systémy západoevropských zemí zažívají nárůst populistických hnutí s koncem studené války v 90. letech. Tyto strany se postupně vyvíjejí napříč Evropou bez ohledu na různou situaci jednotlivých zemí. K dalšímu nárůstu populismu došlo s ekonomickou krizí po roce 2008 a z důvodu masové migrace lidí z Blízkého východu po vypuknutí tzv. Arabského jara v roce 2011 a po začátku války v Sýrii.

Populismu v evropském prostoru v dnešní době znatelně pomáhá ohromná vlna tzv. „hoaxů a fake news“. Ty falešné zprávy, které v posledních letech stále více zaplavují náš mediální prostor a sociální sítě, mají za cíl přehltnout množství informací a zdrojů, které se k lidem dostanou a způsobit tak nedůvěru ve vládní struktury a instituce, politické strany, etablované novináře, občanskou společnost a často i samotné demokratické zřízení evropských zemí. Velmi často jsou jejich zdroje původem z Ruska a také populističtí politici a evropské populistické strany mají evidentně mnohem vřelejší vztah k Rusku než zbytek politického spektra. Rusko se také prokazatelně snaží ovlivňovat výsledky voleb v Evropě či USA a znamená tak vážnou hrozbu pro svobodu a demokracii v Severoatlantickém prostoru.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Jako případné reakce či řešení těchto dvou hrozeb, které jdou ruku v ruce, jsme naše doporučení rozdělili na krátkodobé či okamžité řešení a na dlouhodobý postup.

V kategorii krátkodobých řešení je podle nás třeba vytvořit strategii, která by umožnila státu zamezit vlivu zahraniční propagandy. Dále si myslíme, že státní agentury zaměřené proti dezinformacím potřebují lepší komunikační strategii, vyšší viditelnost a víc relevantních aktivit směrem k veřejnosti. Podporujeme regulaci nenávislných projevů a falešných informací, avšak tato regulace potřebuje jasná pravidla, která je možné použít v praxi i formou odstraňování těchto dezinformací. Dále navrhujeme vytvořit nástroje pro veřejnost, které pomůžou demokratizovat sociální sítě a internet obecně a zároveň může posílit kritické myšlení obyvatel. Zde bychom rádi vyzdvihli weby aktivity, jako jsou například jako konspiratori.sk, demagog.cz, blbec.online, či #somtu.

Jako dlouhodobé řešení vidíme primárně reformu školství a vzdělávání. Klíčem je podpora kritického myšlení. Na školách bychom navrhli buď nové předměty “Kritické myšlení”, “Finanční a mediální gramotnost”, či ještě lépe implementaci těchto dvou oblastí do školních stanov pro základní a střední školy. Také pokládáme za nutné klást při výuce větší důraz na moderní dějiny, učit student rozlišovat a analyzovat informace a budovat v nich aktivní zájem o společenské dění, například pomocí debat o aktuálním dění. Vzdělávání a výuka by měly primárně také posílit význam a rozsah témat a oborů, které jsou relevantní pro 21. století, a proto voláme po důkladné školské reformě! Při současném školském systému, nemají ani budoucí generace se kde naučit, jak rozpoznávat dezinformace a podvody a naše společnost tak bude stále labilnější a méně resilientní. Jako inspiraci pro zkvalitnění českého školství a individuální rozvoj jednotlivých studentů nabízíme finský školský systém, kde na úkor známek a rozškátlování látky do předmětů, převažuje komplexita, kritické uvažování a více individuální přístup. Jako další inspirace mohou posloužit mnohé alternativní vzdělávací instituce, které již v české republice fungují. Nelze říci, že bez fake news a dezinformací, by nebyl populismus, ale hlavně extrémní populistické strany, který známe dnes, na nich zakládají svoji činnost, a tak jejich omezení by významně přispělo ke snížení jejich popularity.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Budoucí postavení České republiky v Evropské unii

(Visegrádská skupina a další regionální postavení)

Koordinátor: Martin Neškodný

Oponenti: Helena Langšádlová a Lucie Tungul

Visegrádská skupina (dále V4), je podle našeho názoru důležitým regionálním uskupením. Její význam pro Českou republiku by se, ale neměl přeceňovat. Visegrádská skupina by se měla zaměřit na prohlubování své agendy v pozitivních tématech nebo na konstruktivní kritiku v tématech, která jsou na v rámci Unie prosaditelná. Dále by měla prosazovat konstruktivní spolupráci na úrovni společně definovaných zájmů (např. dvojí kvalita potravin, snižování diskriminace na pracovním trhu ve starých členských zemích EU a daňový domicil).

V4 by měla úzce spolupracovat na budování společné příhraniční dopravní infrastruktury, transformaci svých ekonomik na ekonomiky přidané hodnoty (Průmysl 4.0). Dále by V4+ měla podporovat přeshraniční regionální spolupráci na nižší úrovni vzdělání.

Pro postavení České republiky v Evropské unii je zásadní, aby si Česká republika definovala svou národní pozici a zlepšila svojí vyjednávací politiku v Evropské unii. Česká vláda by měla určit tři hlavní témata, která chce v Evropské unii prosadit. Dále by měla vyhledávat aktivně lídry identifikovaných témat (např. Estonsko – digitalizace, Německo a Rakousko – ekonomika) a s nimi spolupracovat a domlouvat se na společném postupu. Česká republika by měla dále zvýšit spolupráci se stejně velkými zeměmi (např. Rakousko, Nizozemsko) a zaměřit se na rozvíjející se západní Balkán (např. Rumunsko, Bulharsko).

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Příležitost pro rozvoj a ekonomický růst v EU pro středně velkou otevřenou ekonomiku

(druhý diskusní blok)

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Budoucnost eurozóny: ČR a euro

Koordinátor: Lukáš Kozák

Oponenti: Luděk Niedermayer a Radek Špicar

Euro je úspěšný projekt. Jedná se o 2. nejvýznamnější měnu světa, jež přináší mnohé výhody, jako je vyšší ekonomický růst zemí, které euro přijaly za svou měnu, snížené transakční náklady pro spotřebitele i podnikatele. Euro eliminuje nebezpečí kurzového rizika a snižuje náklady na pojištění proti tomuto riziku. Tyto výhody převažují nad problémy, které eurozóna má, a které se ale především podle našeho názoru dají vyřešit. Debata o euru by se měla zaměřit na témata zmíněná níže.

I. Eurozóna základem budoucí politické integrace

Toto tvrzení bereme jako fakt. Měnová a fiskální politika spolu úzce souvisí. Je zcela jisté, že zásadní politická rozhodnutí v Evropské unii budou napříště přijímána na půdorysu států eurozóny. Děje se tak i nyní a je to přirozené. Státy platící eurem spolu mají více společné agendy. Euro sblížuje národy i kulturně a je dalším faktorem k tomu, aby občané Evropy považovali Evropskou unii za svou. Tato tendence pravděpodobně ještě zesílí po odchodu Spojeného království.

II. Nutnost institucionálních změn v eurozóně

Nedávná finanční krize ukázala, že eurozóna potřebuje mechanismy, které ji uchrání před destabilizací a jednotlivé státy pak zase od závažných ekonomických a sociálních problémů. Domníváme se, že jedním z nich jsou již existující Maastrichtská kritéria, která by se měla modernizovat a mělo by se důrazně a lépe prosazovat jejich dodržování. Naprosto zásadním je následné vybudování architektury eurozóny. Chceme sjednotit opatření přijatá během krize a implementovat nová, vybudovat bankovní unii, Evropský měnový fond a více koordinovat fiskální politiky států, aby korespondovaly s potřebami eura. V rámci rozhodování o budoucích krocích by měla být více zohledňována situace jižních států.

III. Otázka Evropského ministra hospodářství a financí

Jedná se dle našeho názoru o nezbytný posun v integraci, plynoucí z potřeby koordinace fiskálních politik, zavedených strukturálních změn v jednotlivých zemích, dohledu nad dodržováním pravidel a řízení záchranných mechanismů v čase krize. Jsme zásadně proti dvourychlostní Evropě. Proto je před ustanovením Evropského ministra hospodářství a financí nutné, aby všechny státy přijaly euro. Způsob jeho výběru musí být stanoven jasně a transparentně, jsme pro střídání zemí v tomto úřadě a pro vytvoření například tříčlenného

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

výboru s předsedou namísto jedné osoby ministra. Toto „evropské ministerstvo“ by mělo operovat s vlastní rozpočtovou kapitolou v rámci rozpočtu Evropské unie.

IV. Vstup České republiky do eurozóny

Jednoznačně podporujeme vstup České republiky do eurozóny, naše země je připravena a přes 80 % obchodu na jejím území se již v této měně odehrává. Naše obchodní propojení s eurozónou je životně důležité. Česká republika by neměla s přijetím eura vyčkávat a měla by se aktivně podílet na chystaných změnách eurozóny.

V. Přístup k veřejnosti

Jsme si vědomi, že podpora veřejnosti je na velmi nízké úrovni (okolo 18 %), nezbytná je proto hluboká a viditelná debata na toto téma ve veřejném prostoru, která nyní absentuje. Chybí nám důkladné nestranné analýzy výhod a nevýhod, především o zkušenostech Slovenské republiky a eura, které by byly prezentovány. Je třeba vyvrátit mýty o placení Řekům, zdražování, pozitivní roli devalvací koruny, moci měnové politiky. Přijetí eura by nemělo být na úkor postoje občanů ČR k Unii, a proto je tato důkladná příprava životně důležitou.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Kontrola strategických investic v ČR a EU

Koordinátor: Jonáš Syrovátka

Oponenti: Luděk Niedermayer a Radek Špicar

Státy Evropská unie (EU) by měly zavést opatření sloužící k ochraně strategických ekonomických odvětví. Liberalizovaný globální obchodu sice přináší řadu sociálně-ekonomických pozitiv, avšak zároveň také nová rizika. Proto musí být upravené i naše vnímání bezpečnostních rizik, které se nově musí vztahovat na ekonomickou oblast. Stát musí mít možnost chránit strategická odvětví ekonomiky, pokud se domnívá, že přicházející investor by mohl ohrozit jeho bezpečnost. Vytvořený systém však musí být transparentní, aby se předešlo jeho zneužití ze strany úřadů či ekonomickému protekcionismu.

Proto navrhujeme, aby byl na úrovni každého členského státu EU zřízen monitorovací mechanismus, pomocí kterého by byla národní vláda informována o všech zakázkách v oblastech strategického významu. V případě, že by příslušný úřad na základně jasně definovaných kritérií uznal, že daná investice by mohla představovat bezpečnostní riziko, nahlásí případ vládě. Jako kritéria umožňující označit daného investora za rizikového bychom navrhovali zemi původu dané firmy, vztah dané firmy se státy mimo EU (včetně neformálních propojení) a transparentnost vlastnické struktury. Vláda posléze rozhodne, zda danou transakci povolit, připomínkovat (tedy udat podmínky za kterých by nepředstavovala bezpečnostní riziko) či nikoli. Tato pravomoc by se vztahovala nejen na aktivity státních firem (kde stát má výrazné možnosti již nyní), ale též na vztahy mezi soukromými subjekty. I přestože by tento systém mohl čelit žalobám za strany dotčených firem, domníváme se, že státní bezpečnost musí představovat prioritu. Navíc hypotetická možnost žaloby bude motivovat příslušný úřad a vládu k transparentnosti a zdrženlivosti, což zabrání zneužívání systému. V ideálním případě vláda neubude muset zakázku vetovat, protože potenciálně problematický investor se o investici vůbec nepokusí.

Přestože zodpovědnost za monitorovací mechanismu leží primárně na členských státech, důležitá je i role EU. Právě na této úrovni by totiž měl být stanoven základní seznam strategických odvětví, která by měla být blíže monitorována. Mělo by se jednat o energetiku, armádní zakázky, IT, telekomunikace, bankovníctví a vodohospodářství. Na úrovni EU by též měly probíhat intenzivní konzultace k tomuto tématu a vzájemná výměna informací a zkušeností. Nabízí se i možnost na této úrovni koordinovat přístup k strategickým investicím, což by dále zmenšilo manévrovací prostor pro potenciálně rizikové investory.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu

Mezinárodní obchodní smlouvy EU a jejich význam pro ČR

Koordinátor: Jiří Hradecký

Oponenti: Luděk Niedermayer a Radek Špicar

Vítáme snahu Evropské unie o vyšší míru liberalismu v mezinárodním obchodu. Evropská unie je největší obchodní velmocí na světě a volný obchod mezi jejími členy je jedním ze základních stavebních kamenů, na nichž Unie stojí. Je proto velmi důležité, že EU prosazuje též liberalizaci světového obchodu.

Shodli jsme se, ale že pro vyšší míru liberalizace, by bylo dobré přidat též vyšší míru jakési „férovosti“ a principu reciprocity. Například považujeme za nesmyslné, aby v jedné zóně volného obchodu, docházelo k dotování jednoho odvětví na území jedné části či v rámci jednoho státu, a nikoliv na území druhé. Pro svobodný a liberální trh či zóny volného obchodu jsou dotace, a hlavně teda ty nerovnoměrné, velkou překážkou. Liberální trh by měl hlavně primárně nabízet rovné podmínky pro všechny aktéry v něm. Myslíme si, že by EU měla výrazně podporovat WTO a nastavená pravidla mezinárodního obchodu a jít ostatním vzorem v jejich dodržování.

Evropská obchodní politika je již 50 let základním stavebním kamenem evropské integrace. Je oblastí, kde integrace zatím došla nejdále a považujeme jí za jakousi vlajkovou loď evropské integrace. Zároveň chápeme obchodní politiku EU jako nástroj, který může pomoci šířit evropské hodnoty a zvýšit jejich vymahatelnost. Za tyto hodnoty považujeme primárně environmentální otázky a lidská práva. EU musí jít vždy příkladem a umět i převzít případnou zodpovědnost.

Nové obchodní dohody a jejich možné následky, např. nové bezcelní zóny apod., vyvolávají spoustu obav a také sebou přináší mnoho dezinformací. My nesdílíme strach z přílišného nárůstu moci nadnárodních korporací, které si již dnes angažují globálně. Je však třeba brát na ně zřetel. Zde klademe důraz na tvrdé dodržování rovných podmínek na trhu, např. boj proti monopolizaci a nadvlády velkých hráčů na trhu, či podporu malých a středních podniků. Naopak vznikem nových dohod o volném obchodu, bychom mohli podpořit nejen naše vývozce, ale například i transformaci rozvojových zemí, kterým by se vstupem na Evropský trh naskytly nové možnosti růstu. Zde plně stojíme za návrhem předsedy komise Junkera o vzniku bezcelní dohody mezi Evropskou a Africkou unií. Také by se tímto krokem mohlo podařit omezit v některých ohledech nežádoucí růst vlivu Číny na africkém kontinentě.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Dále bychom navrhli zlepšení ekonomické spolupráce se zeměmi jižní a jihovýchodní Asie, jako například Indie, či „Asijských tygrů“ 2. a 3. generace, jako jsou Vietnam, Malajsie, Filipíny či Indonésie. Velmi také podporujeme již existující či navrhované bezcelní dohody s liberálními ekonomikami jako např. Jižní Korea, Japonsko, Kanada či USA.

U otázky Spojených států považujeme za nešťastné, kam se proces dohody TTIP dostal a v tomto případě plně podporujeme reakci Evropské unie na americká cla. Doufáme, že se co nejdřívelepší komunikace i transparentnost tohoto procesu, a že se smlouvy TTIP časem dočkáme.

Při otázkách ohledně mezinárodních smluv považujeme za nutné zmínit i téma brexitu. Zde plně podporujeme zachování co možná nejhlubší spolupráce se Spojeným královstvím a doufáme v dobrou vzájemnou dohodu. Je však třeba také nutně trvat na tom, že když se Spojené království svobodně rozhodlo Unii opustit, nemůže již nadále pobírat výhody, které nabízí členství a nelze se tedy vyhnout tomu, aby se britská ekonomika osamostatnila a postavila se na vlastní nohy. Stále však půjde o nejbližšího spojence EU, a proto doufáme v rozumnou vzájemnou dohodu o brexitu.

Závěrem chceme zdůraznit, že trváme na sankcích proti Rusku a podporujeme jejich případné posílení, a to do doby, než Rusko navrátí území Krymu zpět Ukrajině.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Budoucnost energetické unie a postoj České republiky

Koordinátor: Martin Neškodný

Oponenti: Luděk Niedermayer a Radek Špicar

Účelem energetické unie je podle nás dosáhnout větší bezpečnosti dodávek energie, udržitelnosti a konkurenceschopnosti v bodech popsanych níže.

I. Bezpečnost dodávek energie

Pro zajištění bezpečnosti a odolnosti dodávek energie pro evropské občany a podniky je nutné diverzifikovat zdroje energie, dodavatelů a tras. Hlavním přínosem bude dostupná a konkurenceschopná cena energií. Podle našeho názoru, ale bude zapotřebí vybudovat nové skladovací a tranzitní uzly pro dovoz zdrojů energie.

II. Jednotný energetický trh s energií

Myslíme si, že by mělo dojít k posílení elektrorozvodné a plynárenské sítě. A to na úrovni přeshraničních i tranzitních propojeníh. Přechod na bezpečnější a udržitelný systém si vyžádá rozsáhlé investice do výroby, sítě a energetické účinnosti. Proto jsi myslíme, že Evropská unie by měla uvolnit finanční prostředky pro projekty evropského významu, jako například energetických sítí, obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti.

Z našeho pohledu by mělo dojít sjednocení právních předpisů upravující vnitřní trh s energií ve všech členských zemích. Ty to rozdíly právní legislativě vytvářejí bariery, které s pomalují sjednocování jednotného energetického trhu.

III. Energetická účinnost

Vytápění a chlazení je největším zdrojem poptávky po energii. Podle našeho názoru, by měli členské státy přijmout opatření na místní a regionální úrovni v energetické účinnosti zejména v bydlení, průmyslu a dopravě. To znamená finanční podpora členského státu a Evropské unie do smart cities, smart grids, elektromobility, železniční osobní a nákladové dopravy, a do budování pasivních domů a průmyslových komplexů.

IV. Snižování emisí

Z našeho pohledu má docházet postupnému snižování emisí a dekarbonizace hospodářství (Průmysl 4.0), ale nesmí dojít k takovému stavu, kdy by to snižovalo konkurenceschopnost Evropské unie. Toho se dá docílit výše zmíněnými opatřeními a také výzkumem a inovacemi.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

V. Výzkum a inovace v energetice

Domýváme se, že samotným základem energetické unie musí být strategie pro výzkum a inovaci. Měla by být rozdělena do těchto priorit:

- Vývoj v nové generaci technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně ekologické výroby energie a využívání biomasy a biopaliv, společně se skladováním energie;
- vývoj inteligentních sítí, inteligentních domácích spotřebičů, inteligentních měst a automatizovaných systémů pro domácnost;
- energetické účinné systémy, technologie pro energetickou neutralitu budov;
- udržitelnější dopravní systémy a
- v oblasti v jaderných technologiích na příkladu projektu ITER a malých modulárních jaderných reaktorů.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

Ochrana životního prostředí a klimatu v EU a její vliv na ČR

Koordinátor: Karel Pelikán

Oponenti: Luděk Niedermayer a Radek Špicar

“Až pokácíte poslední strom, až otrávíte poslední řeku, až chytíte poslední rybu. Tehdy poznáte, že peníze se nedají jíst.” Indiánské přísloví

Po dlouhá staletí se naši předkové chovali k přírodě, půdě a zvířectvu s úctou a zachovali ji pro další generace. V krajině má primárně žít člověk a zvíře v symbióze a s ohledem na to, že planetu máme pouze v dočasném pronájmu od našich dětí. EU by se tedy měla stát globálním lídrem v oblasti udržitelnosti životního prostředí.

I. Odpad jeho třídění, zpracování a neprodukování

ČR patří mezi země EU, které nejlépe třídí odpad, přestože v ČR neexistuje podpora v podobě zálohových plateb na plastové lahve, jak tomu bývá v jiných zemích. V celé EU je ovšem problém se zpracováním odpadů. Na změnu v přístupu ke zpracování odpadu je nutné se v celé EU zaměřit. Toho lze dosáhnout využitím zkušeností ze zemí jako je např. ČR. Náš dobrý koncept a kvalitní infrastrukturu pak exportovat do dalších zemí. Se zpracováním velkého množství odpadu souvisí i princip, kdy se nemusí třídít a zpracovávat odpad, který nebyl vyroben a nastoupit cestu minimalizace produkce odpadu v průmyslové oblasti.

II. Věda, výzkum a technologie

Věda, výzkum a technologie hrají a budou hrát naprosto klíčovou roli pro ochranu životního prostředí, klimatu v EU a ČR. EU tedy musí nastoupit cestu kdy se její výzkum a vývoj stane číslem jedna na globálním poli. Toto je nesmírně důležité pro další rozvoj ve všech oblastech lidské činnosti. Nejde jen o oblast tzv. “zelených technologií”, ale i o výzkum v oblasti pěstování nových plodin, které budou odolné v nastávajících klimatických změnách, protože aplikace efektivních řešení zabere minimálně jednu dekádu, než se projeví jasně hmatatelné výsledky. Zároveň na takto získaném know-how bude EU bohatnout nejen po ekonomické stránce.

Konrad
Adenauer
Stiftung

TOP
tým

III. Smart cities a udržitelná města

Řešení představují pasivní domy, které budou úzce navázány na koncept smart cities. Nejde jen o dosažení vyšší efektivity ve využití zdrojů, ale o změnu přístupu měst na udržitelnou urbanizaci. Zde bude důležitá komunikace s developery a nastavení pravidel pozitivní motivace stavět pasivní nebo dokonce aktivní smart budovy. Je důležité se zaměřit na města, protože venkovské oblasti jsou v udržitelnosti více efektivní proti městům, které spotřebovávají více zdrojů ze širšího okolí a nejsou celkově samostatná. Rozšiřování zelených ploch ve městech ať už formou zelených ulic nebo tzv. zelených střech i větší snaze v instalaci zdrojů vody a budování vodních ploch v městských aglomeracích.

IV. Dotační programy

Změna dotačních programů s cílem jasné podpory drobných, "rodových" statků a farem, jejichž způsob hospodaření je efektivnější při zadržení vody v krajině a má i benefity v podobě aktivizace venkova a jeho socializaci i ekonomickou stabilizaci. Lidé, kteří pracují v místě, na svém nebo v blízkém okolí mají mnohem silnější vztah ke krajině, její historii a celkově hlubší kořeny. Jsou i ekonomicky motivováni se více starat, oproti práci v montovnách kam musí dojíždět na okraje měst. Jedním z funkčních řešení je v ČR je změnit dotační politiku směrem od velkých obhospodařovaných ploch k menším polím a větší diverzifikaci plodin. Dále budování remízek a jejich osazování. Toto vybuduje dostatečně různorodou krajinu, která dokáže vodu v krajině zadržet a podpoří i větší biodiverzitu. Demeliorizace koryt toků je rovněž velmi žádoucí. Potřeba je i určitě zlepšit flexibilitu těchto programů, tak aby šlo lépe kombinovat chov zvířat a pěstování plodin dohromady. Velkým problémem se ukázal nadměrný úbytek orné půdy a její přeměna na průmyslové areály. V této oblasti je nastavit rozumný konsens a zaměřit se na přeměnu brownfieldů a dalších podobných ploch v městech na průmyslové než jen stavět na zelené louce nebo orné půdě na okraji měst.

V. Lidé a životní prostředí

Ekologického smýšlení by se mělo podporovat napříč společnostmi a být základní součástí vzdělání už od útlého věku. Důležitá je podpora programů a koncepcí jako je např. Dešťovka nebo zero-waste. Měl by být kladen důraz na propagaci pití kohoutkové vody, místo vody balené či upravovaných slazených nápojů. Ekologie se tudíž úzce dotýká i stravovacích návyků a odklonu od současného nadměrně konzumního trendu v celé společnosti.